

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου. (†390)

Διάταξις ἵσχυουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Οἱ ιερεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅντας τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅντα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Οἱ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅντα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Οἱ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὡστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὴν α' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

΄Ηχος Λ Παρ

Kυριε ε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε η ει
 σα κου σο ο ο ον μου η ει σα α κου ου σο ον
 μου ον Κυ ν ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε η ει σα κου σο ο ο ον μου ον
 ον προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου η εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε η ει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε η

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου η ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου η ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η η ει σα κου σον μου Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ε η

Στιχολογία ύπό Μαγουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν π
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ ρ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις π
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν τ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των π
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου π
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων π
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ ρ ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης π
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αν των πα ρατον A α δην π

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ^ρ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε ιραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

P ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δ του ε

ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου ¶

E με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ¶

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ¶ Κυ ρι ε Κυ

οι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ εις
 την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π

Ἰστῶμεν στίχους ζ', καὶ φάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἡχος ζ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται χ
δ ο τι παρασοι οι λασμος ε στιν δ

Π α τερ Γρη γο οι ε τα σα δ χει λη ψχ ο προ ξενος π
 της λη θης τα φος ε κα λυ ψε π Θε ο λο γι ας γαρ π
 α νε δει χθης στο ο μα δ εν σε βει ας δογ μα τα π και
 νυν τη οι κ8 με νη φε γγο μενος π δι οι κε τεν ε π
 δω ρη θη η ναι ται αις ψ χαις η μων δ την ει ρη νην και
 το με γα ε ε λε ε ος π

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου χ
δ ηλ πι σεν η ψ χη

μου ε πι τον Κν οι ον δ

Π α τερ Γρη γο οι ε σο φως δ της σαρ κος ε ξε κλι

νας π το δυ σμε νες και ε πι βλον π 8 οα νο ο δρο μω
 τε π ε πι βας τε θρι ιπ πω Δ α ρε των ο χη μα τι π
 α νεπ της προς το καλλος το αρ ρη τον π 8 εμ φο ο ρο με
 νος π νυν βρα βε εν εις ταις ψυ χαις η μων Δ την ει ρη
 νην και το με γα ε ε λε ε ος π

Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς προωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 προωΐας Χ Δ ελ πι σα τω Ι σραηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ
 ελ πι σα τω Ι σραηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Π α τερ Γρη γο ρι ε Θε 8 Δ και αν θρω πων γε γο
 νας πι στος με σι της τη χα ρι ρι π 9 και νυν εν ι λα
 τον π εν παρ ρη σι α α στοις Δ προ σεν χαις τι θεις η
 μιν π χρι στον μη δι α λι πης προς Κυ ρι ον πρε σβεν αν Ο
 σι ε π δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις η μων Δ την ει
 ρη νην και το με γα ε ε λε ε ος π

”Ετερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίοις εύφημιῶν. Ἡχος Δι - ο

Στίχ. δ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δ εκ πα σω αν

των α νο μι ω ω αν αν του Δ
 Δι ε ε εν τε εν ι ε οει ει ει εις με ε ε
 λε ε ε ε σιν ε εν φη μη η σω ω ω με εν
 το ον θε ε ε η γο ο ον το γοη γο ον ο ομ
 μα α το τη ης χα α α οι ι ι ι τος και παν σο
 φον στο ο μα α α τς Πνε εν μα α α α τος τον λαμ
 προν φω στη οα οι οι κς με ε νης το με ε
 γα της Εκ κλη σι ι α ας πε οι ι η η χηη η
 η μα το κλε ε ος οο θο δο ξι ι α ας το πα αν
 θα αν μα α α α στον θε ο λο γι ι α α
 ας την βρυ ν σιν των θει ων δο ογ μα α α α α
 των τον α ε ε ε εν να ο ον πο ο ο τα α α
 α μον την πη γην τη η ην βρυ 8 8 σαν αμ βρο
 σι ι ας θει α α να α α μα α α α τα Δ
 παν τε ες οι λα α οι Δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν Δ

Π Δι
 ο ο ο θωπνευ μα τι κω ω ω ω ση η η
 με ε ε ε ρον β α νυ μνη η σω ω ω με εν
 το ον Ι ι ι ε ρα αρ χην Δ τον των Α πο στο ο
 ο ο λων ο ο μο ο ο τρο ο ο ο πον β Nη ο
 και της εν
 σε βει ει α α ας ν πε ερ μα α α α χον β Δ θ
 της
 θε η γο ρι ας τη η ην πλημ μν ν ραν β Δ το ρε
 εν μα δι δα σκα λι α α ας το η η δυ ν ν
 τα α α τον β των λο ο γων των ν ψη γο ρω ω
 ων την α α σφα α α λει ει ει αν β τα 8 ρα
 νο ο βρο ο ο ντα χει ει λη Δ την πυ ρι ι πν 8 ν
 γλω ω ωσ σαν Δ της σο φι ι ι ας το ον θη
 η η σα α α αν ρον β τα Λο ο γ 8 τον κη η η
 ρο ν ν ν ν κα Δ των πι στων το εγ κα αλ λω
 ω ω πι ι ι ι σμα Δ
Στίχ. ζ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου Δ με νειεις το ο ον αι ω ω να Δ

Υ Δι
 νυμ νοις χρόε α στι κοι οι οιοις α α α
 πα α α αν τες ε παι νε ε σω ω ω με εν
 το ον Θε ε ε ο λο ο γον Δι τά Χρι στά της ποι οι
 οι οιμης το ον φυ ν υ λα α α α κα Νη ο ε
 των λυ ν κω ω ων δε πα αν σο ο ο φον θι ζα
 νι ων νο θων ε ε ε λα τη η ρα Δι σπο ρε ε α
 ορ θων δογ μα α τω ων τον πα αν θα α αν μα α α α
 στον θι ω ω κτην αι ρε τι ζο ον τω ων ι σχν υ
 ρο ο τα α α α τον θι τον ε παν ξη η σα α α
 ντα ο ο ντως ε γρη γο ορ σει ει θει ει ει α Δι
 τά Χρι στά τα τα α α α λα ντα α ω ω ως ει
 ει ει ει κος θι και κο ο σμω φω τι ι ι σα α
 α α α ντα δι δα χων θει αις λα αμ προ ο ο
 τη η η η σι Δι

Δόξα.
Ἀνατολίου.

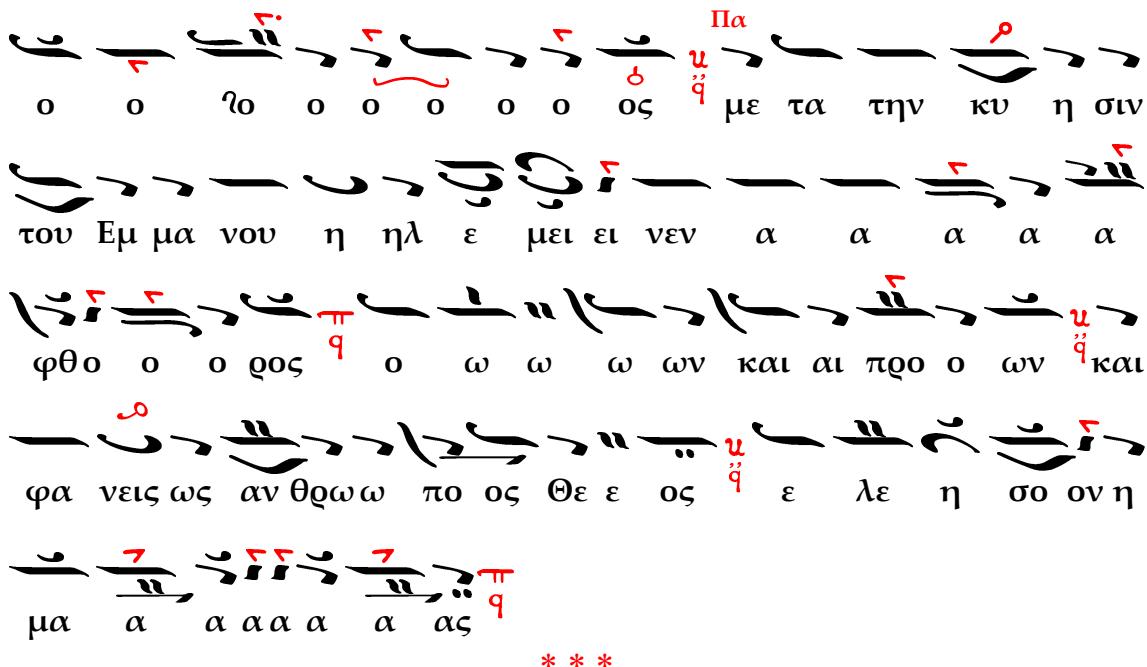
Ὕπαγε Πάτερ Νησιών

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι **ν**
H γρη γο ρο ος γλωσσα α σου **Νη** προς δι δα σκα
 α λι ι ι α αν **β** εν τοις ω σι των καρ δι ων ε
 νη η χου ου ου σα α **Δι** τας των ρα θυ μων ψυ χα ας δι
 α νι ι ι στηη η η σι **Νη** και θε ο φθογ
 γοι οις ρη μα α σι **κλι** ι ι μαξ ε εν ρι σκε ε ται **Δι**
Νη τους εκ γη ης προς ου ρα α νον α να φε ε ε ε
 ρου ου ου σα **δι** ο Γρη γο ο ρι ε Θε ε ο
 ο λο ο ο γε ε **μη** παν ση πρε σβε εν αν χρι ι στω
Δι εκ κι ιν δυ ν νω αν **σω** θη η ναι τας ψυ ν
 χα α α ας η η η η μων **ν**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Ἔχος Ἀριθμός Παραπλήσιος

K Πα
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α α α μην π
E Πα
ν τη ε ρυ ν θρα θα α λα α α ασ ση υ
της α πει ρο γα μουσυ νυ ν υμ φης ει ει κων δι ι ε
γρα α α α φη η πο ο ο τε π ε κει Μω ν σης
δι αι ρε ε της του ου ν ν ν δα α α α τος
A Λι Πα
εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ ν πη ρε τη ης του
θα α α α αν μα α α α τος π τε τον βν θον
ε πε ζε ευ σεν α βρο χωως Ι ισ ρα α ηλ ν ν ν
δε τον χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α π
με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α α
α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο

 ο ο γο ο ο ο ο ο ος **πα** με τα την κυ η σιν
 του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α α α
 φθο ο ο ρος **π** ο ω ω ω ων και αι προ ο ων **υ** και
 φα νεις ως αν θρωω πο ος Θε ε ος **υ** ε λε η σο ον η
 μα α α α α ας **π**
 ***

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

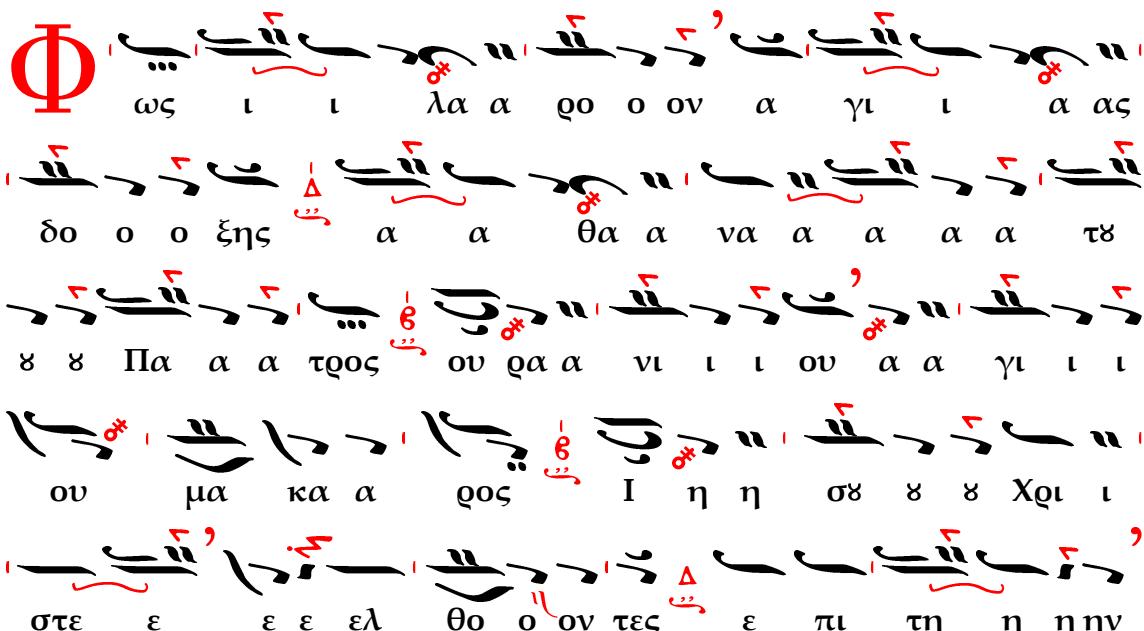
Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί.

Ο προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίαις, * Γείτ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἔχος Δι Θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος **ι** η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ σιν θ ι
 δο ου τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ου
 υ υ μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ου και αι Α α γι ο ου Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ου α ξι ι ο ο ου σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ιωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λοιχότερον

Ἔχος Δι Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης θ α
 θα να α τη Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σθ 8 χρι ι ι στε θ ελ
 θο ο ου τες ε πι ι την η λι 8 δυ υ υ

σιν ^Δ ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ^{Z'} ν μν8 μεν
 Πα τε ε ρα γι νι ο ον ^Δ και Α α γι ο ον Πνε εν
 μα Θε ε ο ον ^θ α ξι ο ο ον σε ^Δ εν πα α σι
 και ροις ν μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι
 ε ε Θε ε ε ου ον ^Δ ζω η η η ην ο δι ι
 δ8 8ς ^θ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{Z'} σε ε δο
 ξα α α ζει ^Δ

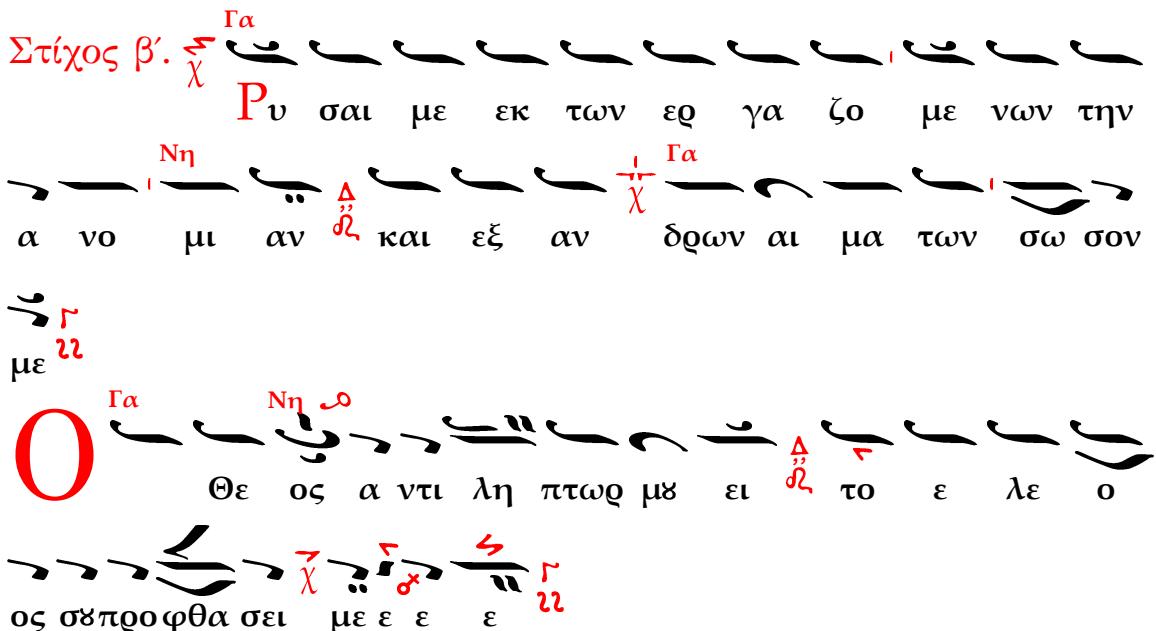
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἄχος φῆται Γα φ

O Γα Νη ^ω
 Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει ^Δ το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με ^η
Στίχος α'. ^{Γα} Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε
 Νη ^Δ
 ος ^δ και εκ των ε πα νι στα ^ω με νωνεπ ε με ε λυ
 Μ
 τρω σαι αι με ^η
O Γα Νη ^ω
 Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει ^Δ το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με ^η

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου· Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατασκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρουγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη φευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὅρματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ

τίμιον, ού τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἥγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὁμοβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδοντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διαινοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αυτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Παροιμ. δ' 14).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὔρησουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἀμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Οἱ ὁρθίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἥγαπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὡν χρησιμώτερον οὐδέν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἔστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἴπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἔλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρωπὸν, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,

καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν διαιρέτῃ καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἔστι παρὰ σοί· καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θυητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ἐπιωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὅγιαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἔκφωνως·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Οἱεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Τίχος Λ Πα φ

Ε εν θε οις πρα ξε ε σι το ο σω ω ω ω ω
μα π συν τη ψυ χη νο μι μως προ κα α θη ρα α α α
με ε ε ε νος π τω της θε ο λο γι ας ο ρει ει
προο σε ε βης τα θει α μν στα γω γ με ε νος θε ο
φα ντο ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ε π και τον α
δυτον ν ν πε ελ θων γνο ο ο φον π την θε ο τυ
πω τον ε δε ξω νο μο ο θε ε σι ι αν π ο μο
σι ι ον εγ γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α

α δα [¶] ην προ σκυ ν⁸ 8ν τες δι α α σ⁸ α νυ
 μν⁸ ντες λε ε γο ο ο μεν [¶] η εν Τρι α δι γι
 νω σκο με ε ε νη Μο ο νας [¶] ε λε η σο ο ο ον
 η η η η μας [¶]

Α ο γω Θε 8 α νοι οι οι ξας το στο μα α σ⁸ το
 της σο φι α ας ει ει ει ειλ κυ ν σας Πνεε ε εν
 μα [¶] και πλη ρης χα α ρι ι το ος γε νο ο ο ο
 με ε ε ε νος [¶] τα θει α ε βρο ντη σας δογ μα α
 τα [¶] τρισ μα κα αρ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε [¶] και
 ταις Α γγε λι καις συμ μν η θεις δν να α με ε σι [¶]
 το τρισ σον ε κη ρυ ξας φα ος και αι α με ε ε ε
 ρι ι ι ι στον [¶] δι ο ταις σαις ελλαμφθεντες θε η η
 γο ο ρι ι ι αις [¶] Τρι α δα προ ο σκυ ν⁸ 8
 μεν [¶] εν μι α Θε ο τη η τι γνω ρι ζο με ε ε
 νη ην εις σω τη ρι α τω αν ψυ χω ω ω αν η η η
 η μων [¶]

Τη πυ ρι νη η γλωσση η σ8 θε ορ οη μον Γρη
 γο ρι ε τας θε ο μα χ8ς ε νε πλη η σας
 των αι ρε τι ι ζο ο ο ντων γλωωσ σαλ γι ι ι
 ας θει ονως α λη θω ωως α α α νε δει ειχ θης
 στο ο ο ο μα εν Πνευ μα τι ι λα α λη η
 σαν τα με γα λει α τ8 8 8 8 Θε ε ε ε 8 και
 γραμ μα σι δι α τυ πω ω ω ω ω σαν την της κρου
 φι ο μυ στ8 8 Τρι ι α α δος ο μο ο δν ν ν
 να μο ον 8 σι ι ι ι αν και το τρι ση η η λι
 ο ον φως κα τα λα α αμ ψα ας τον πε ρι ι
 ι γει ει ον κο ο ο ο σμον πρε σβε ε ε ε ε
 ευ εις α πα α α αυ στως ν περ τω ων ψυ χω ω
 ω ων η η η η μων

Ἔχος Λ Πα φ

Πα
 Δ ο ξα Πα τρι και γι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι

E εν θε οις πραξε ε σι το ο σω ω ω ω
μα συν τη ψυ χη νο μι μως προ κα α θη ρα α α α
με ε ε ε νος τω της θε ο λο γι ας ο ρει ει
προο σε ε βης τα θει α μυ στα γω γη με ε νος θε ο
φα ντο ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ε και τον α
δυτον ν πε ελ θων γνο ο ο φον την θε ο τυ
πωτον ε δε ξω νο μο ο θε ε σι ι αν ο μο
σι ι ον εγ γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α
α δα ην προσκυ νν τες δι α α ση α νν
μνν ντες λε ε γο ο ο μεν η εν Τρι α δι γι
νω σκο με ε ε νη Μο ο νας ε λε η σο ο ο ον
η η η η μας

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἅχος ἡ Παρ

A μαρ τω λων τας δε η η σεις προσ δε χο με ε
νη και θλι βο με νων στεναγμον μη πα ρο ρω σα πρε

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ύψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἴναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταύτῳ τῆς Θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν θεόπνευστε· παρ' ᾧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (**μη' 4**)

Αἴγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἰρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὥμιλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν νοῦν ὕσπερ ἐσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καί τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἔχώρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. (**λαζ' 30**)

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους· τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὅργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

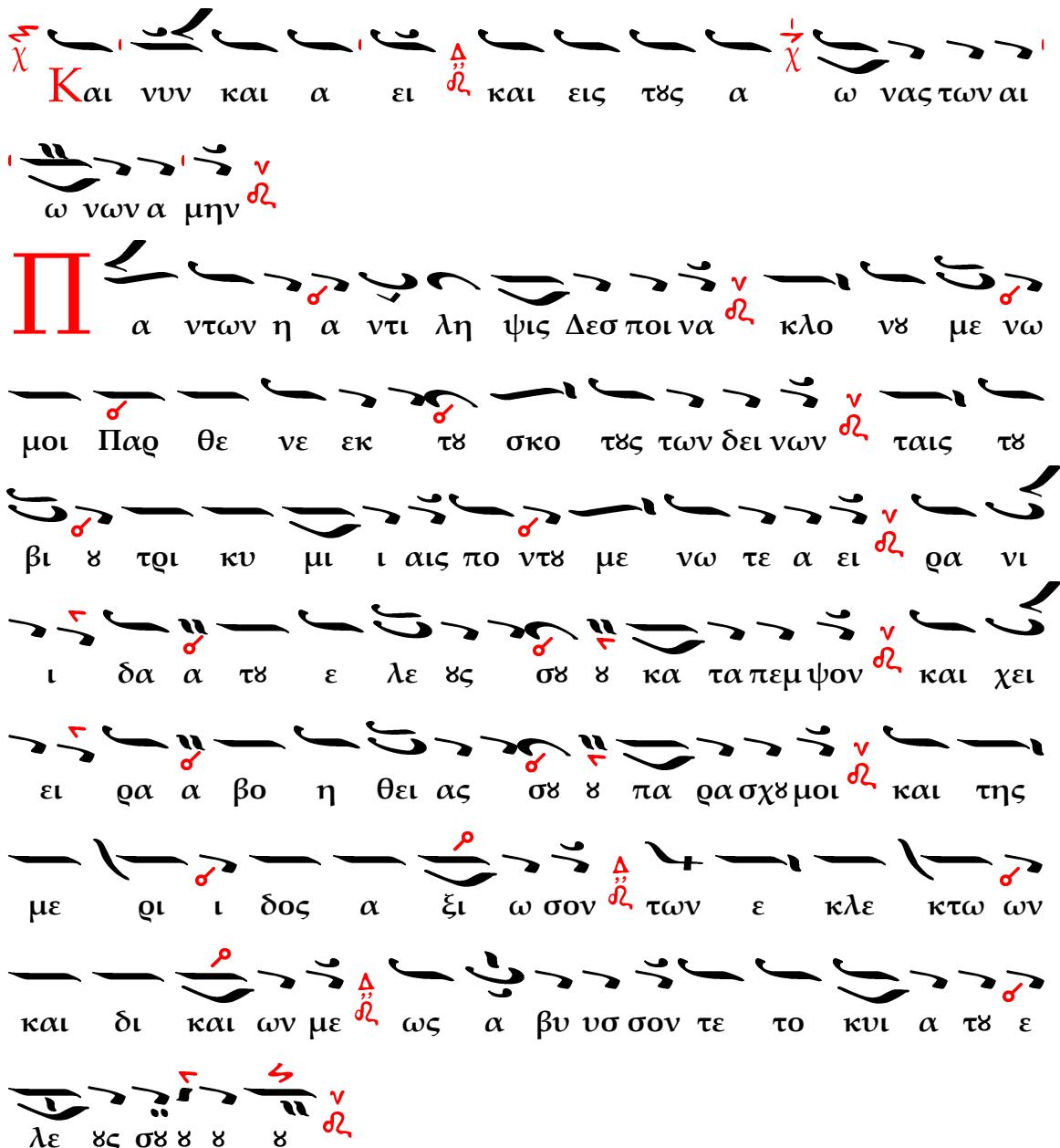
Δόξα.
Ἀνατολίου.

Ἄχος Πάμ Nη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι **β**
T ας καρ δι ι ας των πι ι στων **δ** γε η πο
 νων τη γλωττη σου Γρη η γο ρι ι ε **χ** ευ σε βει ας
 εν α αν ταις **β** α ει θα λεις ε βλα στη σας καρ που
 ου δυς τω ω Θε ε ε ω **β** τας α καν θω δεις αι
 αι ρε ε ε σεις **δ** προ ορ ρι ζο ον εκ τε ε μων **δ** και κο
 σμων τους λο γι σμους κα θα α ρο ο ο ο τη η η η τι
 δι ο δε ε χο με ε νος η μω ων τα εγ κω ω
 ω μι ι ι ι α **δ** η θει α α λυ ν ρα ο γρη γο
 ρος ο ο ο φθα α α αλ μος **β** των ποι με νων ο
 ποι οι μην **χ** ο των λυ ν κων α γρε ευ **δ** της
 πρε σβε ευ ε Ε κτε ε νως **ν** Θε ο λο γε τω ω Λο ο
 ο γω ω ν υ περ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων **β**

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Ἡχος Πλ̄η Νη 2

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ὄδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅγμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ὑμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ὑμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἑῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερέυς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμήν.

Ἄπολυτίκιον.

Τοῦ ἀγίου.

Ὕχος Λαζαρίου

O ποι με νι κος αν λος της θε ο λο γι ας
σο τας των οη το οων ε νι ι κη σε σαλ πιγ γας
ως γαρ τα βα θη τα πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι
και τα καλ λη τα φθε εγ μα τος προ σε τε θη σοι
αλ λα πρε σβεν ε Χρι στω τω Θε ω Πα α τε ερ
Γρη γο οι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ου Γα βοι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

σπο ο της **¶** εν σοι τη α γι α Ki βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ **Δ** ε δειχθησπλα τυ τε ε ζα τω νου ζα
 νων **Δ** βα στα σα σα τον Κτι στην σου **¶** δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου **Δ**
 δο ξα τω ε λευ θε ζω σαν τι η μας δι α του το ο κά
 σου ου ου ου **¶**

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος δὲ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς·

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος δὲ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * *